

POSTANOWIENIE

27 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Paweł Grzegorzcyk

na posiedzeniu niejawnym 27 czerwca 2025 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku M.W.

z udziałem W.B., B.B., M.M. i K.B.

o stwierdzenie nabycia spadku po S.B.,

na skutek skargi kasacyjnej W.B.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu

z 16 listopada 2023 r., I Ca 192/23,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2. oddała wniosek M.W. o zasądzenie na jego rzecz kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten odpowiada charakterowi skargi kasacyjnej, będącej nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, o dominującym publicznoprawnym charakterze, przysługującym od orzeczeń wydanych po przeprowadzeniu dwuinstancyjnego postępowania sądowego, w którym sąd pierwszej i drugiej instancji dysponuje pełną kognicją w zakresie faktów i dowodów. W powiązaniu z art. 398⁴ § 2 k.p.c. oznacza to, że w

skardze kasacyjnej nieodzowne jest powołanie i uzasadnienie okoliczności o charakterze publicznoprawnym, które stanowią wyłączną podstawę oceny pod kątem przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (przyczyn kasacyjnych).

Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uczestnik W.B. powołał się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, wynikającą z naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisów postępowania, które legły u podstaw zaskarżonego postanowienia. Naruszenie to, zdaniem skarżącego, skutkowało rozstrzygnięciem niezgodnym z prawem i poczuciem sprawiedliwości.

Wykazanie oczywistej zasadności skargi kasacyjnej stawia skarżącemu szczególnie wysokie wymagania. Jak przyjmuje się w utrwalonej judykaturze Sądu Najwyższego, oczywista zasadność skargi kasacyjnej oznacza, że dla przeciętnego prawnika podstawy wskazane w skardze *prima facie* zasługują na uwzględnienie. Oczywiste jest przy tym tylko to, co można dostrzec bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań. Zarzucane uchybienia muszą zatem mieć kwalifikowany charakter, odnosić się do konkretnych, powołanych przez skarżącego przepisów prawa i być dostrzegalne na pierwszy rzut oka (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52, z dnia 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156 i z dnia 15 czerwca 2018 r., III CSK 38/18).

Bliższa analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwalała przyjąć, iżby skarga kasacyjna była – w przyjętym rozumieniu – oczywiście uzasadniona.

Skarżący – zarówno w podstawach skargi, powielających zarzuty apelacyjne, jak i w motywach wniosku – zmierzał w istocie do zakwestionowania ustaleń faktycznych stanowiących podstawę zaskarżonego postanowienia, narzucając Sądowi Najwyższemu rolę sądu faktu, sprzeczną z jego ustrojową i procesową rolą. Postępowanie kasacyjne nie stanowi kolejnej odsłony sporu w zakresie oceny dowodów i prawidłowości ustaleń faktycznych, służy natomiast kontroli legalności zaskarżonego orzeczenia, przy związaniu Sądu Najwyższego jego podstawą faktyczną (art. 398¹³ § 1 k.p.c.). Czyni to niedopuszczalną polemikę z ustaleniami, które stanowiły podłoże zaskarżonego rozstrzygnięcia (por. art. 398³

§ 3 k.p.c.), do czego w istocie sprowadzał się wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, jak również jej podstawy.

Z tych względów, na podstawie art. 398⁹ § 2 i art. 13 § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

Wniosek o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego na rzecz M.W. oddalono, albowiem został powiązany wyłącznie z wnioskiem o oddalenie skargi kasacyjnej, co *in casu* nie miało miejsca.

(K.G.)

[a.ł]